

**ПРЕДСТАВНИКИ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
ІМ. ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

УДК 658:338:332.155

Валерія Євгенівна БАТІЙ,

студентка групи 38-ТТ

Харківського національного технічного університету

сільського господарства ім. Петра Василенка

Науковий керівник: кандидат технічних наук, доцент Кравцов А. Г.

**ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛАНЦЮГІВ
ПОСТАЧАНЬ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ПОСЛУГ
ЛОГІСТИЧНИХ ЦЕНТРІВ**

Організація глобальних ланцюгів поставок в сучасному економічному просторі зумовлює наявність мережі логістичних центрів, структура і принципи функціонування яких передбачають концентрацію і централізацію більшості логістичних операцій. Логістичний центр в загальному вигляді представляє собою спеціалізоване підприємство, де здійснюється обробка та зберігання вантажів, їх митне оформлення, надаються інформаційні послуги. Транспортно-логістичні центри надають вільні площі для експедиторських і транспортних компаній, мають стоянку для вантажних автомобілів.

У логістичному середовищі національного і наднаціонального рівнів діють логістичні центри різного типу. Сучасні логістичні центри можна класифікувати за двома основними ознаками: приналежність і призначення.

За приналежністю логістичні центри поділяються на фірмові, галузеві, регіональні. Залежно від призначення логістичні центри можуть бути: закупівельні, розподільчі, закупівельно-розподільчі.

Найчисленнішими є фірмові логістичні центри. Їх відкриття обумовлене комерційними інтересами підприємств, що мають стійке положення на ринку і прагнуть нарощувати свій потенціал за рахунок, зокрема, ефективної організації процесів переміщення матеріальних благ, які в ринковій економіці набувають статусу товарів.

Глобальні логістичні системи, невід'ємною частиною яких є логістичні центри, виступають потужним засобом економії дефіцитних національних ресурсів: матеріальних, сировинних, енергетичних, фінансових, трудових. Їх відмінною особливістю стала цільова спрямованість на найбільш повне задоволення сукупного попиту споживача в умовах розширеного виробництва і посилення внутрішньогалузевої і міжгалузевої конкуренції.

В процесі функціонування логістичного центру конкурентна боротьба транспортних підприємств, на тлі динамічної зміни умов зовнішнього середовища, переходу в сферу забезпечення ефективної організаційно-виробничої

взаємодії різних видів транспорту. В аграрному секторі це, зокрема автомобільний, залізничний, річковий, морський транспорт. Слід зазначити, що в умовах недостатньої розвиненості транспортної та логістичної інфраструктури продуктивність і ефективність транспортного комплексу країни знижується.

Таким чином, глобалізація світової економіки та інтенсивне формування міжнародних транспортних коридорів визначають тенденції розвитку транспортно-логістичного обслуговування в Україні. Це проявляється в централізації та кооперації транспортно-експедиційних компаній, посиленні їх взаємодії із різними видами транспорту, диверсифікації діяльності транспортних фірм. В зазначених умовах ефективне обслуговування всіх учасників транспортно-логістичного процесу передбачає інтенсифікацію процесів створення логістичних центрів, здатних забезпечити взаємодію різних видів транспорту. Саме глобальні логістичні системи та центри дозволяють знаходити найбільш продуктивні варіанти та форми організації товарних ринків та матеріальних потоків.

Одержано 19.04.2019

ПРЕДСТАВНИКИ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА

УДК 341.171

Ігор Сергійович УВАРОВ,

студент групи ЮМП-51

Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Тітов Є. Б.

ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ СВОБОДИ РУХУ КАПІТАЛУ В ЄС

Свобода руху капіталу у сукупності зі свободою руху товарів, свободою руху осіб та свободою надання послуг утворюють принципи внутрішнього ринку, так звані «економічні свободи» Європейського Союзу (далі – ЄС).

З метою реалізації свободи руху товарів, осіб, послуг та капіталів у межах ЄС відбулось утворення внутрішнього економічного простору. Передбачено, що така реалізація відбуватиметься шляхом подолання будь-яких перешкод, які фактично існують та гіпотетично можуть виникнути у відносинах між державами-членами ЄС.

Простір без внутрішніх кордонів, у межах якого реально забезпечено економічні свободи ЄС являє собою внутрішній ринок відповідно до ст. 14 Договору про заснування Європейської Спільноти 1957 р. (далі – ДЄС 1957 р.).

Концепція внутрішнього ринку являє собою відносно сучасний погляд на економічну інтеграцію у межах ЄС. Вперше, цю концепцію яку було закріплено в ДЄС 1957 р. одночасно з прийняттям у 1986 р. Єдиного Європейського